

چرا در انتخابات ”مجلس خبرگان“ شرکت میکنیم؟

- بورژوازی و همدستانش چه هدفی را از تشکیل يك مجلس ، که نه مؤسسان است ، نه دمکراتیک و نه توده‌ای دنبال می کنند؟
- چگونه می توان هدفهای میوه چینان انقلاب را از تشکیل ”مجلس خبرگان“ افشانمود؟

انقلاب دمکراتیک و ضد امپریالیستی توده‌های خلق ما در دوره اخیر با جنبش خارج از محدوده در فروردین ماه سال ۵۶ شروع شد و در ادامه و گسترش خویش موفق شد با قیام پرشکوه بهمن ماه ، نظام گنبدیده سلطنتی را به زباله‌دانی تاریخ بسپارد . علیرغم عقب‌نشینی های زیادی که مرحله به مرحله دشمن امپریالیستی و سرمایه‌داری وابسته ایران ، برای نجات خویش مینمود پتانسیل جنبش توده ها بالاتر از آن بود که دیگر عقب‌نشینی هائی از آن نوع بتواند نظام سلطنت را حنط نماید و به ناچار این عقب‌نشینی که سنگینی فشار توده‌ها در پشت سر آن بود ، تا مرز کنار گذاشتن سلطنت و تلاشی بورژوازی بوروکرات و جابجائی قدرت سیاسی پیشرفت . اما آیا این حرکت متوقف شد ؟ پاسخ به این سوال بانگاهی به مضمون خواسته‌های انقلابی توده‌ها و سیری که بعد از قیام، جنبش مردم در این رابطه طی نموده است ، چندان مشکل نیست . توده‌های زحمتکش ما در این انقلاب خواستار استقلال ، آزادی ، رفاه اجتماعی ، و تحولات عمیق و ریشه‌ای در نظام موجود بودند .

طبقات و اقشار خلقی (کارگران ، دهقانان و دیگر زحمتکشان و روشنفکران انقلابی) خواهان قطع کامل سلطه امپریالیسم در پهنه های اقتصادی ، سیاسی ، فرهنگی و نظامی و ... و پایان بخشیدن به مناسبات ظالمانه و استثمارگرانه جامعه بودند . خلقهای کرد ، عرب ، بلوچ و ترکمن و ... به علاوه خواهان خودمختاری در چارچوب ایرانی مستقل و آزاد بودند .

بورژوازی حاکم که از همان ابتدا ، سلطنت طلب و عمیقاً سازشکار بوده و بخاطر سهم شدن در قدرت سیاسی، خواهان آشتی توده‌ها با رژیم منحن شاهنشاهی بود ، ناتوان تر از آن است که اساساً به خواسته‌های انقلابی توده‌ها جامه عمل بپوشاند . این بورژوازی اگر قبل از قیام ، لنگ‌لنگان ، غرولند کتان به دنبال خرده‌بورژوازی برآه افتاده و به اصطلاح جمهوریخواه شد ، بخاطر خلاصی از بن بست و چشم اندازی که از حاکمیت آینده خود میدید ، بود . کارنامه این بورژوازی در مدت پس از قیام و ضدیتی که با خواسته‌های عادلانه توده‌ها نشان داده است ، ضدیتی که ناشی از ماهیت ضدانقلابی و سازشکار او می‌باشد گواه بسیار روشن واقعیت فوق است . اما خرده بورژوازی که غرق توهمات خویش و سرمست از قدرت بسیج توده‌ای، که بدلیل توهمات توده‌ها بدست آمده است ، ناتوان تر و بی برنامه تر و لنگ تر از آنست که بتواند پاسخگوی حرکت انقلابی توده‌ها بوده و خواسته‌های آنان را تامین نماید، بناچار از حیث برنامه و سیاست بطور کلی دنبال بورژوازی افتاده است . موضعگیری شدیداً ضد کمونیستی و انحصار طلبانه و ضد دمکراتیکی که خرده بورژوازی هم اکنون سخت سرانه دنبال میکند صرفنظر از اینکه موضعگیری ضد امپریالیستی او را هم بشدت محدود میکند ، موضع او را به مثابه سدی در راه آزادی طبقه کارگر

به این ترتیب به جرات میتوان گفت که قدرت حاکمه نه میخواهد و نه میتواند خواسته‌های اساسی مردم را که بخاطر آن انقلاب نمودند، تامین نماید. اما در جبهه انقلاب حرکتی که تا کنون سنگرهای بزرگی را فتح نموده است، بخاطر وجود نیروی محرکه‌ای که همانا، تامین خواسته‌های دمکراتیک و ضد-امپریالیستی میباشد، متوقف نشده و همچنان پیش خواهد رفت:

سیر روبه صعود نارضایی‌ها بعد از قیام، مبارزات و مقاومت‌های کارگران و دهقانان برای تامین خواسته‌هایشان، مبارزات خلقها برای تامین خودمختاری و مبارزات نیروهای انقلابی و تاکید پیگیرانه آنها مبنی بر جهت‌گیری مبارزه بر علیه امپریالیسم و قطع همه جانبه سلطه و نفوذ آن، کوشش برای تحکیم دستاوردهایی که تا کنون در انقلاب بدست آمده است، و متقابلاً دست‌درازی و تجاوز بورژوازی به این دستاوردها، سرکوب مبارزات توده‌ها، ضد انقلابی خواندن انقلابیون و... همه اینها به اندازه کافی نشان میدهد که روند مبارزات دمکراتیک و ضد امپریالیستی توده‌ها ادامه داشته و متوقف نشده است. پیروزیهایی که تا کنون برای مردم حاصل شده است، سنگرهایی که فتح نموده اند و آگاهی بیشتری که در جریان این مبارزات درخشان حاصل نموده‌اند، تاکید بیشتری بر ادامه این روند میتواند باشد.

در چنین شرایطی است که بورژوازی و همدستان وی میخواهند با تصویب قانون اساسی مورد نظرشان که وانمود میشود پاسخگوی حرکت انقلابی توده‌هاست، به نیت و عملکردهای ضد انقلابی خویش رسمیت دهند.

آری آنها میخواهند در یک مجلس نیم بند که نه مؤسسان است و نه دمکراتیک و نه توده‌ای، و مضمون و وظیفه اصلی‌اش متوقف نمودن انقلاب دمکراتیک و ضد امپریالیستی خلقهای ماست، قانون اساسی ای را که هدف آن متوقف کردن و مهار کردن انقلاب است، تصویب نمایند.

در این رابطه موضع نیروهای انقلابی و م.ل.ها بایستی افشاء این موضوع باشد، اما این امر چگونه به بهترین وجهی امکان پذیر است با شرکت، یا بدون شرکت در انتخابات "مجلس خبرگان"؟ کدام-یک از اینها میتواند از یک موضع فعال به افشای این موضوع کمک نماید؟

اینکه باید یا نباید در "مجلس خبرگان" شرکت نمود، بایستی با توجه به مجموعه شرایط عینی و ذهنی مبارزات توده‌ها و اینکه توده‌ها تا چه اندازه در تجربه خود ماهیت قدرتهای حاکم را شناخته‌اند، موضع گرفت. بورژوازی از همان ابتدا در مقابل خواسته‌های انقلاب ایستادگی نموده است. از همان ابتدا با منافع امپریالیسم همسویی نشان داده است. از همان ابتدا کوشش برای مهار کردن انقلاب به خرج داده است تا جائیکه در مقابل خواسته‌های خلقها، در همین مدت کوتاه ایستادگی و ضدیت نموده و آنها را بارها به گلوله بسته است.

اما آیا اکثریت توده‌ها به ماهیت دولت و اینکه آنها نه میخواهند و نه میتوانند خواسته‌های آنان را تامین نمایند، در تجربه زندگی و مبارزات خویش دست یافته اند؟ بنظر ما علی‌العموم نه! هنوز ما به مرحله‌ای نرسیده‌ایم که کذب ادعاهای بورژوازی و ماهیت ضد انقلابی او برای توده‌ها درک شده باشد و میتوان گفت توده‌ها در این مقطع بطور غالب دچار توهم و خوشباوری هستند. نتیجه اینکه شرایط ذهنی در چنان وضعی است که توده‌ها همچنان به تامین خواسته‌های خود از طرف قدرتهای حاکم دل بسته و هنوز در تجربه، زندگی و مبارزه خود به این موضوع نرسیده‌اند که این قدرتها نمیتوانند استقلال، آزادی، رفاه اجتماعی و تحولات عمیق وریشه‌ای ایجاد نمایند.

بنابراین در جواب به این مسئله که آیا شرکت در انتخابات مجلس خبرگان با شرایط و خصوصیات کذائش جایز است یا نه، باید به مجموعه شرایط عینی و ذهنی مبارزات توده‌ها توجه نمود و از این موضع حرکت کرد. و با توجه به این مجموعه شرایط است که ما معتقدیم در این انتخابات باید شرکت کرد. روشن است که این شرکت از نظر م.ل.ها، بهیچوجه هدف شرکت در قانونگزاری و چانه زدن بر سر قانون اساسی آنها را نداشته و مشخصاً هدف افشاگری را چه در مضمون بحثها حول قانون اساسی و چه در شکل غیر دمکراتیک این مجلس دنبال خواهد نمود. از نظر مضمون (در صورتیکه امکانی فراهم شود، که به احتمال قریب به یقین منتفی است) این هدف عبارتست از: استفاده از تریبونی که از طریق آن و از طریق توجهی که به این مرکز میشود، محتوای ضد انقلابی قوانینی که تصویب می‌گردد، برای توده‌ها توضیح و نشان داده شود که انقلاب ما چه بوده است و آنها چه سدی در مقابل آن قرار میدهند و چگونه بر علیه آن توطئه میکنند. اما از نظر شکل، ما میتوانیم با شرکت خود در این انتخابات، توده‌ها را به دروغین بودن وعده و وعیدهای آنان درباره دمکراسی و آزادی، دروغین بودن مجلس و ادعاهاییکه میکنند، توجه دهیم. این افشاگری بنظر ما در شکل تعرضی خویش که همانا شرکت در انتخابات میباشد بهتر و روشن تر صورت میگیرد، تا شکل

تدافعی تحریم . کمونیستها و نیروهای انقلابی در انتخابات نباید خود داوطلبانه این سنگر را - ولسو اینکه بدلائل ماهیت غیردمکراتیک و محدودکننده این مجلس که شرکت آنان را عملاً منتفی مینماید - خالی کنند . بلکه با شرکت خویش باید میوه چنان انقلاب را در چنان وضعیتی قرار دهند که خود ماهیت خویش را در مقابل توده ها و بصورت عینی در تجربه روزمره سیاسی توده ها افشاء نمایند و نشان دهند که چگونه هیئت حاکمه ، در مقابل حیاتی ترین مسئله تمامی خلقها ی ما که تدوین قانون اساسی است ، حاضر نیست نظرات افشاگرانه نیروهای انقلابی بگوش خلقها برسد . بدین ترتیب شرکت در این انتخابات بدون اینکه هیچگونه چشم امیدی به فرستادن نماینده به مجلس در میان باشد ، خود میتواند افشاگر زنده شکل غیردمکراتیک و محدود کننده این مجلس باشد و خصوصیت تعرضی دارد . اما آیا این بدان معنی است که ما مرز بین شرکت ، از موضع دفاع از منافع زحمتکشان را بانوع شرکت از موضع بورژوازی مخدوش سازیم؟ به هیچ وجه . ما شرکت کردن از این موضع را که بخواهد بر سر بندهای قانون اساسی مورد نظر بورژوازی چانه بزند ، لیبرالی و از موضع بورژوازی ارزیابی میکنیم . این نوع شرکت کردن است که توهم توده ها را بیشتر دامن زده و بر ماهیت قضایایی که میگذرد سرپوش میگذارد . همچنین آن امتناعی را هم که از زاویه فوق (عدم امکان چانه زدن برای تصویب فلان قانون) صورت میگیرد ، لیبرالی میدانیم .

بنظر ما فعالیت در این عرصه در عین حال که لازم است ، اما بهیچروی از نظر کمونیستها نباید به مثابه عرصه اصلی مبارزه تلقی گردد . گو اینکه این مجلس مجرد از اراده نیروهای انقلابی خود مرکز توجهی بوده و در این رابطه هم باید بدان توجه کرد و در آن شرکت نمود ولی بهیچ وجه نباید در اهمیت آن مبالغه نمود . ماهیت و شکل مجلسی که دولت بورژوازی هم اکنون تشکیل داده است ، سرنوشت اش روشن تر از آن است که به آن بیشتر از یک عرصه فرعی و موقت مبارزه بها داده شود .

هرچه بیشتر ماهیت فریب کارانه " مجلس خبرگان " را افشا کنیم
گسترده باد مبارزه در راه دمکراسی انقلابی توده ها
پرتوان باد مبارزه توده ها بر علیه ارتجاع و امپریالیسم

رزمندگان آزادی طبقه کارگر

مبارزین آزادی خلق ایران

اتحاد مبارزه در راه آرمان طبقه کارگر

پیوند

مبارزان راه طبقه کارگر

سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر

۴ / ۵ / ۱۳۵۸

